

Hvis en mobilantenne søges opsat i et ikke-lokalplanlagt område inden for byzonen eller i et sommerhusområde i strid med kommuneplanen, kan kommunen nedlægge forbud mod det ansøgte efter planlovens § 12, stk. 3.

Hvis en mobilantenne søges opsat i strid med en lokalplan, kan det ansøgte ikke etableres, med mindre kommunalbestyrelsen meddeler dispensation eller ændrer lokalplanen.

Hvis en mobilantenne søges opsat i landzonen, forudsættes der landzonetilladelse, med mindre det ansøgte er udtrykkeligt tilladt i en landzonenlokalplan. Kommunen kan afslå at meddele landzonetilladelse, hvis det ansøgte ud fra en konkret vurdering strider mod planlægningen for området og sigtet med planlovens landzonebestemmelser i øvrigt.

Jeg har ikke fundet anledning til at tage initiativ til, at kommunerne får yderligere mulighed for at modsætte sig opsætning af mobilantenner.

behandling på samtlige af kommuniens forskellige områder. Jeg er naturligvis bekendt med, at kommunerne benytter sig af konsulenter på det sociale område, fx lægekonsulenter i forbindelse med førtidspensionssager m.v.

Jeg er helt enig i, at det bør tilstræbes at ekspertudsagn, der skal bruges i sagsbehandlingen, skrives i et klart og tilgængeligt sprog, så de kan læses og forstås af både borger og sagsbehandlere.

Men det er også vigtigt at understrege, at kommunerne trækker på konsulenternes ekspertise på forskellige fronter. Blandt andet bistår konsulenterne kommunen med vejledning og rådgivning, fx kan en lægekonsulent rådgive om, hvilke aspekter i en førtidspensionssag, der mangler at blive belyst. Desuden kan konsulenterne medvirke til at afklare, om alle relevante muligheder for at behandle en borgers sygdom har været afprøvet.

Spm. nr. S 581

Til socialministeren (7/11 03) af:

Line Barfod (EL):

»Hvilke typer af konsulenter betjener kommunerne sig af med henblik på at forstå og få »oversat« ekspertudsagn fra eksempelvis ingeniører, arkitekter, psykologer, biologer, miljøteknikere m.v., som det er kendt fra det lægefaglige område?«

Begrundelse

Spørgeren undrer sig over, at man lige præcis på det lægefaglige område har valgt at ansætte konsulenter til at oversætte fagsprog i stedet for at forlange, at lægeerklæringer bliver skrevet i et sprog, som sagsbehandlere kan forstå. Det kunne endda være, at et krav om forståelige lægeerklæringer ville føre til, at også de borgere erklæringerne drejer sig om, kunne forstå, hvad der står.

Svar (17/11 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg har ikke indblik i hvilke konsulenter kommunerne betjener sig af i forbindelse med sags-

Spm. nr. S 582

Til socialministeren (7/11 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre, at de lægeerklæringer, udstedt af speciallæger og praktiserende læger, som danner grundlag for afgørelser i socialforvaltningens afgørelser, ikke tillægges en subjektiv vurdering af de af kommunerne ansatte lægekonsulenter?«

Begrundelse

Der er gentagne gange, senest i Glostrup, rejst tvivl om lægekonsulenternes rolle, og hvorvidt lægekonsulenterne udelukkende oversætter andre lægers erklæringer, eller om de medvirker med en egen vurdering af sagen. I så fald på et grundlag hvor konsulenten aldrig har mødt patienten.

Spørgeren er bekendt med, at Socialministeriet har bedt Glostrup Kommune om en redegørelse, men er interesseret i, hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre, at lægekonsulenterne kun oversætter.